

ESOP FABULE

ILUSTRĂȚII DE ERIC CARLE

Traducere din limba engleză de
Constantin Dumitru-Palcus

Editura Paralela 45

CUPRINS

Gâsca cu ouă de aur.....	7
Lupul și iedul	8
Broasca-țestoasă și rațele	9
Micul crab și mama lui.....	10
Țânțarul și taurul	10
Boul și broaștele	11
Corbul și ulciorul	11
Iepurele și broasca-țestoasă	13
Căinele, cocoșul și vulpea	14
Șoarecii și clopoțelul.....	15
Leul și șoarecele.....	17
Șoarecele de oraș și șoarecele de la țară.....	18
Ciobănașul și lupul.....	19
Fluturile și trandafirul.....	21
Oaia și porcul	22
Acvila și zmeul de hârtie	23
Stejarul și trestia	24
Drumeții și punga cu galbeni	25
Mercur și tăietorul de lemne.....	27
Broaștele care-și doreau un rege	28
Lupul și umbra lui.....	29
Țăranul și barza.....	29
Vulturul și gândacul	31
Greierele și furnica.....	32
Leul și țânțarul	33
Maimuța și cămila	34
Mistrețul și vulpea.....	35
Păstorul și caprele sălbatice	35
Vulpea și strugurii	37
Leul, ursul și vulpea.....	38
Lupul și leul	38
Leul și măgarul.....	39

Șoarecii și nevăstuicile	40
Lupul și măgarul	41
Calul și cerbul	43
Maimuța și delfinul	44
Ursul și albinele.....	45
Căinele din iesle	45
Cerbul și oglindirea sa	47
Lupul și capra.....	48
Lupul în blană de oaie	48
Pisica, cocoșul și șoricelul	49
Cocoșul și vulpea.....	50
Risipitorul și rândunica	51
Pisica și vulpea.....	53
Astrologul.....	54
Taurii și leul	55
Călătorii și marea	55
Broscoiul și șoarecele	56
Leul cel bătrân și vulpea	57
Zgârcitul	58
Lăptăreasa și vadra.....	59
Liliacul și nevăstuicile.....	60
Vulpea și ariciul.....	61
Furnica și porumbița	61
Cocoșul și vulpoiul.....	63
Ursul și cei doi călători	64
Vulpea fără coadă	65
Animalele bolnave de ciumă	66
Lupul și mama	67
Lupul și câinele de curte	69
Pisica și șobolanul bătrân.....	70
Albinele, viespile și bondarul	71
Păunul și cocorul	73
Omul și satirul	74
Morarul, fiul său și măgarul.....	75

Calul și măgarul	77
Lupul, iedul și capra	78
Cocoșul și nestemata	79
Catârul	79
Corbul și vulpea	81
Saltul de la Rhodos	82
Pescarul și peștișorul	82
Leul, măgarul și vulpea	83
Măgarul și sacul cu sare	85
Vântul de miazănoapte și soarele	86
Urechile iepurelui	87
Lupul și cocorul	89
Măgarul în piele de leu	90
Hercule și căruțașul	91
Ciocârlia și puii ei	93
Cocoșii bătauși și vulturul	94
Leul și măgarul	94
Boii și roțile	95
Vulpoiul și fazanii	97
Măgarul, vulpea și leul	98
Măgarul și lăcustele	99
Lupul și mielul	101
Țăranul și șarpele	102
Motanul și păsările	102
Căinele și cina stăpânului său	103
Platanul	105
Țăranul și cocorii	106
Șoarecele și nevăstuica	107
Porcul-spinos și șerpii	108
Lupii și oile	108
Omul și leul	109
Lupul și ciobanul	109
Vulpea și barza	111
Șarpele și vulturul	112

GÂSCA CU OUĂ DE AUR

A FOST ODATĂ UN ȚĂRAN care avea cea mai grozavă găscă pe care ne-o putem închipui, căci, în fiecare zi când se ducea la cuibar, gospodarul nostru găsea un ou de aur, frumos și strălucitor.

Țăranul s-a dus cu ouăle la târg și în scurt timp a făcut avere. Dar iată că n-a trecut mult până când pe gospodar a început să-l roadă nerăbdarea, căci găscă nu-i dădea decât un singur ou de aur pe zi. Vezi bine, nu se îmbogățea îndeajuns de iute.

Așa se face că într-o zi, după ce a terminat de numărat banii, i-a trecut prin cap gândul că ar putea să pună mâna pe toate ouăle deodată dacă ar omorî găscă și ar spinteca-o. Zis și făcut, numai că omul nostru n-a găsit nici măcar un ou de aur, iar acum scumpa lui găscă era moartă.

Nemulțumitului i se ia darul.

LUPUL ȘI IEDUL

A FOST ODATA UN IEDUȚ căruia-i plăcea să creadă că se făcuse deja mare și putea să-și poarte singur de grijă. Așa că, într-o seară, când turma a plecat de pe pășune spre casă și măicuța lui l-a strigat, iedul n-a băgat-o în seamă și a continuat să pască iarba fragedă. Însă, după puțină vreme, când a ridicat capul, turma se făcuse nevăzută.

Rămăsese singur-singurel. Soarele dădea să asfințească. Umbre lungi se furișau peste pământ, însoțite de o adiere răcoroasă. Pe ied l-au trecut fiorii și a început să-și caute turma, alergând încolo și-ncoace pe pășune. Dar n-a trecut mult și, în preajma unui pâlc de copaci, l-a văzut pe lupul cel groaznic!

Pricepând de îndată că nu prea are cum să scape, iedul a spus:

— Rogu-te, lupule! Știu c-o să mă mănânci. Dar aș dori ca mai întâi să-mi cânti un cântecel, căci aș vrea să dansez până când oi mai putea.

Lupul s-a gândit că puțină muzică înainte de masă i-ar prinde bine, așa că a început să cânte.

În ăst timp, turma pășea agale către casă. În aerul liniștit al serii, viersul lupului se auzea până departe. Căinii ciobănești au recunoscut de îndată cântecul lupului și, cât ai clipi, s-au întors degrabă la pășune. În timp ce fugea mâncând pământul, cu căinii pe urmele sale, lupul se căia amarnic pentru că-l apucase dragul de cântat, în loc să-și vadă de cină.

Nu lăsa nimic să te abată de la țelul tău.

BROASCA-ȚESTOASĂ ȘI RAȚELE

A FOST ODATĂ O BROASCĂ-ȚESTOASĂ care-și dorea să vadă lumea și, când a văzut cum păsărelele zboară prin văzduh, iar iepurii și veverițele aleargă sprintene primprejur, tare mult s-a întristat și n-a pregetat să se arate nemulțumită. Ar fi vrut să călătorească și ea, dar n-avea cum să ajungă prea departe, căci își purta casa în spinare.

Într-o bună zi s-a întâlnit cu două rațe și le-a spus ce necazuri are.

— Păi te-ajutăm noi să vezi lumea, i-au spus rațele. Ține-te cu dinții de bățul ăsta și noi o să te purtăm într-un loc de unde o să poți vedea tot ținutul din jur. Dar să nu care cumva să scoți vreo vorbă, c-o să-ți pară rău.

Broasca-țestoasă s-a bucurat mult. A prins bățul între dinți, cele două rațe l-au apucat și ele de capete și au pornit în zbor spre nori.

Chiar atunci, o cioară a zburat prin preajmă. Tare uimită a rămas de priveliștea ciudată și a cârâit:

— Fără doar și poate, asta-i Regina Țestoaselor!

— Păi daa, cum să nu... a început să zică țestoasa.

Dar în clipa în care a deschis gura să vorbească, a scăpat bățul și a căzut la pământ, sfărâmându-se în bucăți de o piatră.

*De multe ori, curiozitatea nechibzuită
și vanitatea duc la pierzanie.*

IEPURELE ȘI BROASCA-ȚESTOASĂ

ÎNTR-O ZI, UN IEPURE își bătea joc de o broască-țestoasă pentru că era tare înceată.

— Ajungi tu oare vreodată undeva? a întrebat-o el râzând batjocoritor.

— Da, i-a răspuns țestoasa, și ajung mai iute decât crezi. Dacă te prinzi la o întrecere cu mine, pot să-ți dovedesc.

Chiar dacă i s-a părut foarte amuzant gândul de a se lua la întrecere cu broasca-țestoasă, de dragul distracției, iepurele a primit provocarea. Așa că vulpea, care s-a oferit să fie judecător, a marcat traseul și a dat startul alergătorilor.

Iepurele a pornit ca din pușcă și în scurt timp nu-l mai puteai vedea. Ca să-i arate broaștei-țestoase cât de ridicolă a fost încercarea ei de a se întrece cu un iepure, s-a întins la marginea cărării și-a așipit, până când țestoasa l-ar fi prins din urmă.

Între timp, broasca-țestoasă a mers încet, dar neabătut, și după un timp a trecut pe lângă locul unde dormea iepurele. Acesta și-a văzut liniștit de somn și, când în sfârșit s-a trezit, broasca-țestoasă ajunsese deja aproape de linia de sosire. Iepurele a rupt-o la fugă de-i sfârâiau călcăiele, dar n-a mai reușit s-o prindă din urmă.

Victoria nu-i aparține întotdeauna celui mai iute de picior.

CÂINELE, COCOȘUL ȘI VULPEA

UN CÂINE ȘI UN COCOȘ, care erau cei mai buni prieteni, doreau tare mult să vadă lumea. Așa că au hotărât să plece din ogradă și să pornească pe drumul care ducea spre pădure.

La lăsarea serii, cocoșul, căutând un loc unde să înnopteze, a zărit în apropiere un copac găunos în care putea să se hodiească peste noapte. Câinele se putea strecura în scorbură, iar cocoșul putea să sară-n zbor pe o creangă. Zis și făcut, amândoi au dormit liniștiți.

În zori, cocoșul s-a trezit și, uitând că nu se mai afla în ogradă, a bătut din aripi și a cântat „cucurigu“! Doar că, în loc să-l trezească pe stăpânul lui, a deșteptat o vulpe care sălășluia prin apropiere. Cu gândul la un mic-de-jun gustos, vulpea a venit degrabă la copacul unde ședea cocoșul și a grăit:

— Bine-ai venit în pădurea noastră! Sunt sigură c-o să fim cei mai buni prieteni!

— Mă simt măgulit, i-a răspuns cu șiretenie cocoșul. Fii bună și du-te la ușa casei mele de la poalele copacului, ușierul meu o să-ți dea voie să intri.

Vulpea flămândă a dat ocol copacului, cum i se spusese, și imediat câinele a înhățat-o.

*Cel ce încearcă să-i înșele pe alții trebuie
să se aștepte să i se răspundă cu aceeași monedă.*